

Den, der forarges over et kunstværk, bør skamme sig over sin egen tankegang.

Farligt for hvem?

Af Hellmut Toftdahl,
lektor,
Hvidbjergvej 4, Trige

JP'S HENSIGT med Muhammedtegningerne var at få afprøvet graden af selv-censur, og gang på gang afslører avisen, at kunstnerisk udfoldelse rammes af dette uvaesen.

Senest har projektet "En dag i Danmark" føjet sig under politisk korrektheds selv-censur. På forsiden af JP 8/6 blev vi præsenteret for et pragtfuldt billede af en velintegreret indvandrer i arbejde på et slagteri.

Et fornemt mesterværk, der da også havde fundet vej gennem juryn helt til tops, hvor billedet så blev kasseret som vinderbillede af museumsdirektør Finn Thrane med den begrundelse, at de hvide svine-kroppe sammen med en knivbevæbnet sort mand giver racistiske associationer, så »billedet er for farligt at udpege som vinder.«

Skam få den...

Man må spørge: »Farligt for hvem?« Hvis Finn Thrane får farlige tanker af at se en sort mand slagte en gris, er det ham, der har et problem med racistisk tankegang, ikke fotografen eller fotografiet.

Et fransk ordsprog siger: »Skam få den, der tænker ilde derom« - den, der forarges over et kunstværk, bør skamme sig over sin egen tankegang i stedet for at forarges over kunstværket. Det er et godt princip at hyde i disse tider, hvor ytringsfriheden trues fra alle verdenshjørner.

Finn Thranes argument for vinderbilledet er langt mere "farligt". Det cementerer den politisk korrekte, men kryptoracistiske opfatelse af en sort indvandrer som offer. »Klemte mellem de røde, danske bygninger i baggrunden,« læser FT ind i billedet, »men han er stolt og har styr på det,« påstås det videre.

Hvad er det egentlig, den unge mand har styr på? Han er ikke klemte af nogle

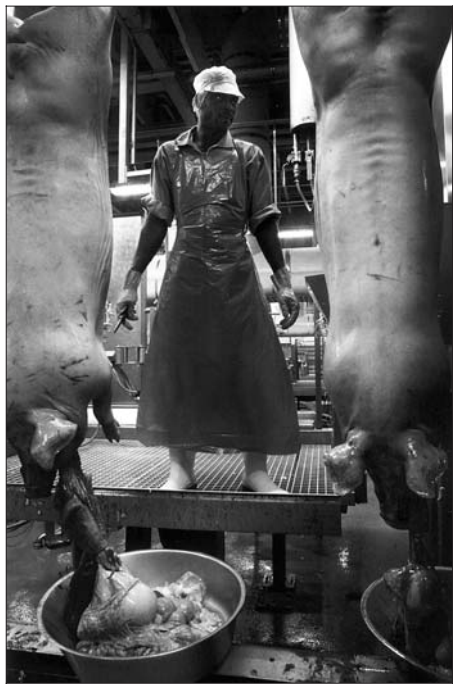

Foto: JENS TØNNESEN

ASSOCIATIONER - Vinderbilledet, der ifølge museumsdirektør Finn Thrane gav racistiske associationer.

bygninger. Han udfolder sig velpåklædt i mærkevare-tøj og -briller på sin egen "boldgade". Det er ikke hans "barndommens gade" i Tove Ditlevsens betydning som det sted, hvor hans personlighed og rødder blev skabt gennem modgang.

Trivielt reklamebillede

Han sender signaler om en globaliseret verdensborger, en egocentriske, rodløs luksurmigrant, en multikulturel nomade. Den multietniske flaneur udråber magten til at nægte. Journalisterne i DR og TV 2 tilhører den undersøgende klasse. De vil aldrig tolerere selv at blive visiteret. Og de behøver det heller ikke. I så måde er de lige så urørlige som enevældens baroner og baronesser.

Hvad foretager han sig, når han ikke lige spiller bold? Er tankevirksomheden i hans hoved lige så sort-hvid som hans brille-

glas? Hans eneste synlige nytteværdi er som forbruger af fritidsluksus. Billedet kunne lige så godt være en reklame for hans luksusbil eller hans sweatshirt.

Et trivielt reklamebillede løb af med sejren, fordi det bedste billede blev fejlførtolket af en politisk korrekt museumsdirektør, der tilsyneladende har fået et realitetschok ved at konfronteres med billedet af en velintegreret, produktionsnyttig, stolt og beundringsværdig indvandrer.

P.S.: Da billedet, imod konkurrencens regler, er tydeligt iscenesat, har min karakteristisk intet med den afbildede person at gøre. Jeg analyserer blot de signaler, fotografen har fået sit "offer" til at udsende.

En trepattet ko i Jesu navn

Af Erik Lau Jørgensen,
fhv. chefredaktør og frimenig-hedspræst, Hammerparken 12,
Nykøbing Mors

ANDERS FOGH Rasmussen er ikke den første formand for Venstre og ej heller den første statsminister, der har advaret mod at lade religion fylde for meget i det offentlige rum. I.C. Christensen gjorde det samme om end med lidt andre ord - mere vestjysk kan man sige: »Vil nogen sælge dig en ko i Jesu navn, kan du være sikker på, at den er trepattet.«

Ingen kan beskyldes ICC for ikke at omfatte den dan-

ske folkekirke med både respekt og kærlighed. Han fik i sin ministertid indført de første menighedsrådslove, og i det hele taget lå folkekirkens ve og vel ham stærkt på sinde. Han forsøgte nødtøds søndagens gudstjeneste - i Hee, når han var hjemme og i Vartov, når han var i København - uden i øvrigt at ville karakteriseres som hverken grundtvigianer eller missionsmand. Han var, som han sagde ved en lejlighed, »almindelig folkekirke-kristen«, og han håbede med sine kirkelige frihedslove at »skabe større kærlighed til den danske folkekirke«,

men han var på vagt over for enhver tilbøjelighed til at udnytte kristendommen politisk. Derfor replikken: »Vil nogen sælge dig en ko i Jesu navn, så kan du være sikker på, at den er trepattet.«

Når Kristeligt Folkeparti ikke kunne slå igennem i Danmark, hang det utvivlsomt sammen med danske vælgeres sunde skepsis over for politisk fromhed.

Bendt Bendtsen og med ham et par stykker mere, som i modsætning til statsministeren vil have kristendom til »at fylde mere i det offentlige rum«, gør klogt i at skrive sig det bag øret.

KORT SAGT

E-mail: debat@jp.dk

Nyrup og bærrerne

Det var ynkeligt - men nok forudsigeligt at høre Poul Nyrup i TV Avisen 9/6 forsøge at nedgøre betydningen af mødet mellem Anders Fogh og George Bush - og specielt indholdet af samtalen om bl.a. Irak og Guantanamo. Hvad kender han til forløbet af den? Endnu et minus i karakterbogen.

J. Hansen
V. Allé 16, Randers

"Life of Bruhammed"?

10/6 kunne vi gense Monthy Pythons fantastisk sjove og satiriske "Life of Brian". I denne film er det kristen- og jødedommen, der grines af. Dette kan selvfølgelig lade sig gøre i oplyste og civiliserede samfund, der ikke lader sig styre af mørkemænd eller tosser med forskellig hovedbeklædning. Hvorfor ser man ikke tilsvarende satire vedr. andre religioner? F.eks. islam?

Lars Bo Berg
Dagnessparken 16, Horsens

En idé til folkekirken

Det er vanskelige tider for den danske folkekirke. Svigtende interesse og dalende medlemstal nødvendiggør nye tiltag. På det seneste har man påbegyndt en dialog med muslimske kredse i håb om at styrke kirken gennem en tilnærmelse til islam. Hvad med at tage skridtet fuldt ud og i lighed med islam at indføre tvunget medlemskab for alle nyfødte og dødsstraf for udmeldelse af folkekirken? Det ville sikkert hjælpe på medlemstallet.

Erling Scheller
Østre Allé 80 C, Gilleleje

Amnesty og al-Zarqawi

Så venter vi bare på, at Amnesty International anser drabet på terroristen al-Zarqawi for krænkelse af menneskerettighederne.

Arne Linck
Viby Allé 13, Kastrup

Send Deres "Kort sagt" til Jyllands-Posten, maks. 60 ord, mærket "Kun for JP". Vi henviser i øvrigt til reglerne for optagelse af læserbreve.

Så gik det lys ud

Af Erik Adamsen,
Gudhjemsvvej 11, Kolding

DET VIL NOK være forkert at sige, at »der gik en sky for solen«, for dér, hvor jeg opholdt mig søndag morgen, var himlen skyfri. Alligevel blev morgenen ødelagt, da jeg i morgenavisen erfarede, at det, jeg troede var et fast og holdbart anker, havde sluppet taget og var begyndt at drive med strømmen.

Bertel Haarder, der altid er fremstået som en mand med sine meningers mod, har nu følt sig nødsaget til at kaste håndklædet i ringen og indordne sig efter de politisk korrekte kredse, hvor man jo ikke træder visse folk over tærerne.

Bertel Haarder vil ikke længere risikere, at hans familie bliver udsat for represalier fra lyssky elementer i samfundet.

At han har tabt modet, kan der kun være forståelse for, især når de lyssky elementer implicit bliver opdillet af fodslæbende vatnisser

fra visse kirkelige kredse, som i deres selvselsfulde og hykleriske godhed tror, at de kan snakke sig til rette med folk, der repræsenterer et totalitært system, et system der ser det som sin eneste opgave at omstyrte den vestlige kultur.

Også inden for det politiske etablissement har Bertel Haarder sikkert fornemmet, at "ellemenianen" har bredt sig i uhyggelig grad. Lad os endelig fare gelinde frem, så længe det går godt, og så længe der endnu kommer skillinger i kassen.

Vi er stadig nogle, som husker nazismens hærgen i Europa; dengang skulle man også være sin mund, hvis man ikke ville have kærligheden at føle. En forfærdelig tid, som kan komme igen, blot tilfod værre, hvis vi ikke snart retter ryggen og går til modstand.

Bertel Haarder er en af de få politikere, der fortjener respekt, men nu er det, som om lyset er gået ud.

"Katolske" Merkel

Af Jens Tarstrup,
civilingeniør,
Lindholmvej 7b, Ry

DEN TYSKE statsminister er opmærksom på PR-værdien af, at verdensmesterskaberne i fodbold afholdes i Tyskland.

Hun har derfor beordret alle sine ministre til at være tilskuere i mindst tre kampe,

uanset om de er interesserede i fodbold eller ej.

Angela Merkel er godt begavet og er medlem af den evangelisk-lutherske kirke, men på dette punkt er hun altså blevet "katolsk".

Kunne man forestille sig noget lignende i Danmark? Næppe, med mindre det var Uffe Ellemann, som sad ved roret.

Skriv til os på debat@jp.dk

Vi bringer kun indlæg alene sendt til JP og beder Dem påtægne indlægget "Kun for JP". Indlægget skal være påført Deres navn og adresse. Vi forbeholder os ret til forkortelser og påtager os intet ansvar for tilsendte debatindlæg. Brevne sendes til: Debatredaktionen, Jyllands-Posten, Grøndalsvej 3, 8260 Viby J.

Den enevældige undersøgende klasse

Journalisterne i DR og TV 2 tilhører den undersøgende klasse. De vil aldrig tolerere selv at blive visiteret. Og de behøver det heller ikke. I så måde er de lige så urørlige som Enevældens baroner og baronesser. Emnet synes mere sprængfarligt end nitroglycerin, så derfor kan det ikke drøftes fra officielt hold, skriver dagens kronikør.

JP-KRONIK

ONSDAG 14.6.2006

Af Steen Steensen,
lektor,
Ranum

Danmarks Radio lever ikke op til kravet om upartiskhed. Den anklage rettes ofte mod institutionen. Regeringen og Dansk Folkeparti har derfor afsat fem millioner kroner til en undersøgelse af DR's programvirksomhed. Også TV 2's nyheds- og aktualitetsudsendelser skal ses efter i sømmene.

En sådan forskning synes i høj grad på sin plads. Må det til en begyndelse være tilladt at pege på et vigtigt problemfelt. Nyhederne på begge kanaler fremstilles af samfundets boglige elite. I hvilken udstrækning præger dette faktum tv-kanalernes nyheder og kommentarer? Just det bør udforskes videnskabeligt. Altså må undersøgelsens hovedspørgsmål lyde: Går Danmarks Radio og TV 2 den intellektuelle classes ærinde? Er public serviceinstitutionernes programvirksomhed klassebestemt?

Men kan en forskning med denne problemstilling overhovedet gennemføres i dagens Danmark? Er det muligt at udforske toppen i det sociale hierarki? Vist ikke. Mennesker, der undersøges, befinder sig altid på et lavere trin. Overklassen udgør den undersøgende klasse. Selv vil den ikke undersøges. Det er ganske enkelt en social lovmæssighed. Kunne en

fæstebonde i middelalderen granske i grevens og grevindens holdninger og gøren og laden? Selvfølgelig ikke. Fæstebonden ville dårligt nok slippe levende fra et så grotesk forehavende. De magtige vil ses, beundres og frygtes, men monstres og afsløres, nej tak.

Længere nede ad rangstigen bryder mennesker sig heller ikke om at blive ransaget. Det er undertrykkende og ydmygende. Men de besidder ikke magten til at nægte. Journalisterne i DR og TV 2 tilhører den undersøgende klasse. De vil aldrig tolerere selv at blive visiteret. Og de behøver det heller ikke. I så måde er de lige så urørlige som enevældens baroner og baronesser.

Varetager ansatte i DR og TV 2 det boglige borgerskabs tarv? Findes der forskere, der tør og vil rejse en problemstilling af den karakter? En sådan vinkel har de aldrig tidligere arbejdet med. Det penible i sagen er tillige, at forskerne selv tilhører den privilegerede klasse. De skal altså eksaminere nogen fra deres egne rækker. I et vist omfang kommer de til at visiterer sig selv.

Når undersøgerne frem til, at tv-journalisterne formidler klassefællernes interesser, hvad så med forskerne egne produkter? Er den sociale forskning tilsvarende politisk orienteret? Emnet synes mere sprængfarligt end nitroglycerin. Glem ikke, at videnskaben også er et interessesamfund, der forholder sig til indkomster, fremfremmelser og karriere!

Man skal ikke forvente noget af den forskning, som regeringen har bevilliget penge til. Formentligt vil de netop udpegede forskere blot pirke lidt i overfladen. Hovedspørgsmålet vil sikkert at lyde sådan: Er public serviceinstitutionerne venstreorienterede, eller kommer højreorienterede meninger lige så meget til orde? En problemstilling af den karakter er ingenting bevendt.

Når penge er brugt, udgives der sandsynligvis en rapport, der fortæller, at Danmarks Radio er en smule venstresnoet i sine udsendelser.

En afhandling herom vil nærmest gøre skade. Pengene er i bedste fald blot smidt ud af vinduet. Der eksisterer ikke nogen kloft mellem venstre- og højreintellektuelle. De skændes indbyrdes, ja vel, det gjorde adelsstanden også i middelalderen. Ikke sjældent endte skænderierne dengang i korporligheder. Arvespørgsmål og rivalisering om jord kunne i særlig grad bringe

blodet i kog. Truede et bondeoprør, forstummede adelsmændenes indgyrde kævl, og der blev med det samme gjort fælles udfald mod fjenden.

De venstre- og højreintellektuelle drabelige dueller på ord må ikke forveksles med reelle modsætninger. Al tale herom tilslører de virkelige magtforhold i samfundet. Venstre- og højreintellektuelle udgør en ensartet gruppe, der løber i det samme karrierespor. De har netop fælles materielle og åndelige interesser. Hvordan kunne de ellers være medlem af den samme fagforening? I Magisterforeningen råder der lutter idyl om målet med den fagforeningsmæssige stræben.

Foreløbigt er det muligt at konkludere. Tv-skærmens journalister vil ikke sættes under lup, og forskerne ikke stille luppen på skarp. Undersøgelsen ender i ingenting.

Men hvordan burde de udpegede forskere gribe tingene an? Lad os lege med tanken, selv om det er et slag i luften.

Forskere må med det samme gøre sig klart, hvori det boglige borgerskabs selviske interesser består. Kun derved kan de undersøge, om jour-

nalisterne på skærmen går deres klassefællers ærinde. Beklageligvis er emnet kun undersøgt af under-tegnede, hvorfor der i første omgang henvises til bogen "Problemet med de intellektuelle".

Det er umiddelbart indlysende, at det boglige borgerskab taler til fordel for de langvarige teoretiske studier. Det er netop selv en frugt af de højere skolers eksistens. Uddannelse gavner hele befolkningen, råber de veludannede. Gratis uddannelse be- grebeligtvis. Påstanden er højst tvivlsom. Den overvejende part af universiteternes virksomhed, udgør en økonomisk belastning for den produktive befolkning. Desuden skaber de langvarige studier en unødigt ulighed i samfundet.

Hvordan stiller Danmarks Radio og TV 2 sig til de intellektuelles uddannelsesideologi? Løber journalisterne med i agitationen for mere teoretisk skoling eller forholder de sig kritisk til læreanstaltens grådighed? Ingen er formentligt i tvivl om det sande svar. DR og TV 2 kan ikke få nok af skolegang. Men det skal påvises videnskabeligt.

Men hvad med de mange penge, der overføres fra ikke-bogligt hold til den boglige classes studier? Bliver denne udbytning drøftet på skær-

men? Nej, emnet er tabu. Værre er det imidlertid, at de langvarige læsninger øger uligheden i samfundet. Har de to public servicekanaler nogensinde lavet en udsendelse herom? Hvis ikke, hvad er da grunden?

Hvor går kandidaterne fra de højere skoler hen, når eksamensbeviset er i hus? Dette emne er naturligvis af stor vigtighed. En ting kan siges med det samme. Kandidaterne vil hverken være produktionsarbejdere eller næringsdrivende. De nyudklækkede intellektuelle søger et embede. Det ved de, hvad er. Tænk på, hvor længe de har gået på en embedsskole! Studenterne uddannes i bogstavelig forstand til at blive embedsjægere.

Hvordan forholder public serviceinstitutionerne sig til klassefællernes jagt efter embeder? Finder journalisterne hele tiden ufuldkommenheder i samfundet, der letter adgangen til eftertragtede skriveborde og bevillinger? Eller forholder tv-skærmene sig kritisk til omtalte jægerrisik? Det er et oplagt forskningsemne.

De intellektuelle er en klasse, som i udpræget grad lever af politik.

I den verden bevæger de sig som fisk i vandet. Det ender imidlertid i en katastrofe, hvis politik gøres stærkere end økonomi. Politisk aktivisme undertrykker selvstændighedskulturen. Tænk på kommunismen i Sovjetunionen, national-socialismen i Tyskland og fascismen i Italien i det 20. århundrede, hvor politik trumfede det civile samfund!

Forskere i DR's og TV 2's programvirksomhed må derfor undersøge mængden af politik på skærmen i forhold til tidligere. Der er nemlig embeder i politikmageri. Hvor mange indlæg sigter mod politiske løsninger af fundne problemer? Hvor tit lægges der pres på en minister i den henseende? Forsøger Danmarks Radio at gøre politik stærkere end produktion og handel?

Undersøgerne af de elektroniske mediers programvirksomhed bør endvidere stille sig efterfølgende spørgsmål: Beskytter journalisterne klassefællerne i offentlige stillinger? Hvordan forholder DR og TV 2 sig til påtænkte nedskæringer i den statslige og kommunale foretogsomhed? Hvorledes reagerer nyhedsmagerne, hvis der eksempelvis skæres i fødevarer-kontrollen og anden overvågning af næringslivet?

